יחידה 8 – אחריות | אריסטו – הארט ואונרה | קלוס רמסבל – הארי פרנקפורט

מה אחריות? אפשרות בסיסית: מדובר באחריות של אדם למעשיו. המוסרי/בלתי מוסרי (לא מדובר באחריות שעלולה מעשה).
או אי-אחריות של מישהו למעשה.

(אחריות מוסרית) (אחריות על מי שסבל את המעשה קרה אל הסבל)

באחריות הוא הקשר בין עובדה לבין מעשה של מעשה רע/טוב לבין הפשרות לקבל הלבדה על מעשה, ע"ז, ע"ז/שבח למעשה המעשה.
הקשר בין המעשה לבין הפועל, עובר דרך אחריות

מעשה ← אחריות ← פועל

(מעשה/חיבה ← אחריות ← אחריות ← זיהוי/שבח הפועל)

לפני הזמן/שבח יש חוקים שפועלים אנו אחראים למעשיו.

שבח/גינוי לפני מעשה

מתי הם באחריות – כשיש קשר הדוק עם הנעת המעשה הפעולה, כלומר שלמי יותר אחראי, אם יותר חופשיים.

מדברים בחופשי כאחראי

מי אחראי כמעט!

פטרנליזם – המדיניות הנעלה את רע מידה המעשה שרפשה הוקם אנשי-פעולה. קרמנט – קבוע מהנדש, לקרוס; קרים קרוס בהכרח, אין אפשרות לבחירה אחרת, יש אפשרות נסבות שאנו חלק ממנה אך לא שליטים בה. פטרנליזם – קונאר פטרנליזם הם מקרים בהם מדינה ומוסד, אין אפשרות לשנות מן המוכנה. שניהם המשפטים ההתנהגות הנוגעים – המדינה מה מדינה לשנות לעשה לעשה (מאשרי אדם) נעלה אחריות מלאה.

במוסר – השאלה הבסיסית: מה אי לעשות? אישי טוב לחיות פטרנליזם בין במוסר, גם אין לו דרור אלא לעשות מעשה מוטב בכל מדרגה אין מדרגה למוסר לעבר הלתת לו מעשיה רק, נעשה אחרות מעמדת בסיס לאדון במוסר ואחראות.

2 אפשרויות למעשה אחרות:

- אפשרות אי-אי – מעשה אחרות אי-אי מלבין באיזה מקרים הבלתי אונה הלה (אריסטו, הארט ואונרה), בין המעשים שפטרים אונשי מאחרות.
- אפשרות חיובי – מעשה אחרות חיובי מלבין קונה מקרים הלה האחרות (קלוס רמסבל, הארי פרנקפורט) בהנעים לאחרה, המופרים לפעל אחרות.

אפשרות אי-אי של אחרות:

אריסטו – נטרל אפשרות אי-אי לאחרות. לדעתו, הדבר הוא שפטר מאחרות הלא; הקפר כלון מעשה שנעשה בלא רצון הדרישה קרים מעשה;

① כפיה – אי שליטה (פיזית) – לא משהו שאנחנו עושים אלא משהו שקורה לנו שנינו שרפים בעשיות, קרה לנו בגלל-כוחות (נפתסנו בעצמות עם סנין)
② לחץ – אי רצון (לא הפעולה פחד מאחרות לא בפעולה מחיר) – כפיה לפשוט, לחלוטין שנעים לעשות לעשות מ עשה שהנסיבות הלות הוה נמנע מעשה.
③ אי יכולת הבחירה – (לא אי יכולת פלים) + הבנה: נחשבת הבחירה הפועל אל מנע לפטרו מהאחרות למעשה. בגלל מאחרות קשור לחלש הוא מודרך (אי יכולת פלים אינה פטרה כי מעדיפים יותר מעשה הוא יכולת הבחירה).

(אין הלקוח לעשות מעשה מאחרות הלא אדם אחרים בהשפעה לגלה)

מעשה הנשמה מתוך אי-יכולת – פטרים חלים אל:

מעשים בלי-כוונה (בלתי-רצוי)
- טעות – מעשים שנעשים בטעות (הלקח מסקנה אל אחר-רצונו) } מעשה שנעשה בטעות לדעתו הדרישה הלקחת אל
- הסח הדעת – (מאבד-שיטה בהבלה בחיי-הרחש בחיים) } המעשה לא בשליטה.
- בערה – (מישהו עובר מעשה לקבר כדי שנעבר).

בדרגה החלה מסיים

נעלה: – נעלה הנלו אם המעשים הפטרים מאחרות שנעשה מתוך אי יכולת הבחירה; שהבחירה מלבשה אלהים הלה } המעשה מעשה בכלל.
הבחר הלה מלהוה את המעשה בלא רצון, בלבד אל יכולת אל הבחירה הלה עדיין אחראי בכלל.

עפ"י אריסטו, מעשים שפטרים מאחרות, הם לא שנעשו; בלא שליטה, בלא רצון, בלא יכולת בחירה.
מעשים שאינם פטרים מאחרות, הם מעשים שנעשו מתוך הלא-לא; כאם, מאחר עפ"י אריסטו אי-אחראים למעשים שנעשו מתוך
הכוח הלא-רצוני שלו. ומהאנלוגיה אריסטו הכוח הרצוני שבאדם לעולם מוקם לשלם בכוח הלא-רצוני).

הארט ואונרה – נעלה בהמשכם את הנעלים בהם פטרים מעבר-אחראות השפטים את הנושאים מאחרות שליטה ובחינת הפטרים הלה: הגיעו ל-סתירות שנעם לבנמנים לא בהשפעה מעשים הפטרים מאחרות; 3 הנשמות מנקודות-המבט האריסטוטלים הפטרים מאחרות-דם; שכפיה שמלא כאי יכולת הבחירה ומהשפעה בלבד ④ אי יכולת הבחירה – (אי שפעה, חלה, טעמים אנשים, הסטה (נפ...).
הנשמה בלבד בדבר אנשים על הנשמה הלא-לי של מעשה-אחראות. הארט: אחראות הלא מעשה בר-ביטול, כלומר: בדרגה-המתקן על אחראות,
כפי שאנו מקבלים אותה, מעלה גם מבוגרים לבקש בהיעדר הנעלים הפטרים מאחרות (מהאחראות).
אדם אחראי, למעשה שבדבר אלמלי מתבטלה אחראות בהתקיים אחד או יותר מהנעלים הפטרים מאחרות.

אפשרות חיובי של אחראות:

קלוס רמסבל – נעלה חיובי לאחראות טיבו ו תוצאת התוקף שאנו חוקים (נעלה לבדוקה בקרטיקלה – בהתבוננות פנימה בקפאנו ההבנות המקפיד לבדוק בהלה אותנו בפנימיות הלבלם) חוות התוקף, עלה, מקיימה את פעולותנו ומה הדרגה והנעלי ליבותנו לבטל אחראות. (אחראות הלה) על מעשים הנעשים מתוך חוות התוקף).

חוות-התוקף – הנה הבנה ו בפנים כמה אפשרות שונות לפעלה. כלומר, אנו מבחינים ב:

- בפנים אפשרות שונות אלטרנטיבות – יש לנו היכולת לבחור אחת (יש מבחר אלטרנטיבות; ויש לנו היכולת לבחור)
- ביד היכולת לבחור מתוכן אלטרנטיבות – ההבנה שלנו שהמעשה והשאת על הדרך שנבחרה, תלויה בנו. כלומר: שאנו שולטים במעשינו.

פוקנר "מחוות משמעותיות" – הפשעים-המוות-המשפט עם הנא שאם אין יכולת על הפעל משהו בעדנו הרי שאין מקום לשיפוט מוסרי כי אדם יכול לבחון בפעל אל מעשי עמוד או לרוץ אל מי שקל-ערך כלשהו ל הרמינצם מעל מעמדם את שפטה ה יאן הראוי".
ייחוד הוא מן הפשר" – שמביא את הקשר בין חופש פעולה לחופש בחירה לבין אחראות. הקשר בין אחראות-מוסרי ליכולת לבחור ולהבחר.

הארי פרנקפורט – אל הנו טרם אפשרות חיובי לאחראות ומאפשר מעשים הקשר בין מוסר לפטרמינצם. פרנקפורט מערער על הקשר בין חופש הבחירה
ומוסר הפעולה לבין אחראות האחראות. הוא מעמיד ביקורת באמצעות "עולם מחשבתי" שבו מעשה לעשות (כגון טיפולים שמשנים: עולמו מלבו בו קיים בקר-
חיצוני השולט במוחו של הנבדק. כל עוד הנבדק פועל לרוחו הנבדק לא מראה, כשהנבדק מקבל הוראות מהמדענים הנלוים מהנה הבקר מעבדה.
הנבדק מגיעים ל אל שבהם H יכולים לפעל בשונה מהכוונה הבקר, כלומר – פעל לבלוט ואת אותו אל מעשה שהיה מחויב לעשות מה שבקר
ומה לבנות" לעשות מעשים אלו. הם באחראות. אנו מחמיצים אותם ומטלים אלו ומטלים אלו אל אחראות לעשים.
פרנקפורט מניחים ל אדם פעולה מתוך חוות-חופש, אבל שלא במציאות כמה אופציות פעולה, אולם, בגרסה ליחסים אל הנבדק אחראות לעשים

המשך יחידה 8 / אחריות – אריסטו, הורס מוניה, קרלס רמספל, הארי פרנקפורט

הבעיה לגבי אחריות מציע פרנקפורט ליישם גם לגבי הבעיה לעניין. הבעיה היא מדוע ובקרה בלתי אחראית לא הייתה המקבלת לאחריות למעשיה. הכוונה/ או הטענה כמעט אינה מקובלים לאחריות, אדם אחראי לפעולותיו למרות שלא יכול לפעול אחרת. הנושא זה מופשר פרנקפורט לטבר אחריות מוסרית עם דטרמיניזם, עפ"י פרנקפורט הטענה/ או הבעיה לעניין מעשה הנעשים בהתניה מבוגרת בה אנו מגלים אחריות אחרת. (המאמר החל מעמוד 4 כאשר הדגש מבוגרת בה אנו מגלים אחריות אחרת).

עפ"י פרנקפורט הבן אינו שקר בהנחה את הדטרמיניזם ע"י בחירה ובכון ניתן לפעול גם עפ"י הנחה מוטבת לעבר מעשים

מדוע אין להטיל אחריות על מי שפועל פעל כהוה?

בהמשך בין 2 סוגי מעשים: מעשים שנעשה מדעת ומתוך אמונה לחם ולשבועותיהם לעומת מעשים שנעשה בלי דעת אלא כהוה ולפיכך אין הוא אחראי לחלק ולשבועותיהם. →

אינם מגיעים אחריות בין מעשה של אדם (בין בעשה מודע ובין בלי כוונה) מעט שני

- הלא אשמה בין מעשים בלא מודע הוא הסבר הפלגתי, שפרי הלא אשמה הוא מעין עבירה ועשה אדם על מעשה מדעתיים אחרת לחבא ליה הבדל לחרטא אותו ולהבנה תגובה מעשה מעשים קדומים - הגיוני מבוגר לפסיכו על שקיבלו של אדם ולהתנצל מלבנה דרך, אולם לא מעט לחרטא הוא מלעשה מעשים שמאוזן אינם בחרטה לעשות. הלא אשמה לא אדם בין מעשים שעדיפה כהוה, רק השעה הוא מוחטא ובלתי הלות אינטרפל מיוחס (מלחמה)

הלא אשמה בין מעשים שלא מבוגר בלי בלתי מודע אלו לא הוגנים - זהו הוא מעשה. עפ"י מאוויי הבאלי: שלשלה לפיך בפעם ואמון שלו: אין לחתם לאדם בגלל הוא הלו. אדם יכל לבחור בין המעשה מעשה ומעשה ומהמשך. כאשר הפרוטה אינה עשויה מדבר-מן הלו להיות אשמה ולפעמים את מישהו בתור בלתי. אין זה פלילי לחמר ולהשלים אדם על מעשהו שאין הוא אחראי לתוצאות.

חסרת הלא

הלא אשמה לבין מעשים שלא מודע